

[Justitsministeren.]

hastighedsgrænser højt, men at der ikke som følge af lovforslaget i sig selv ville blive antaget yderligere personale inden for politiet. Det anførte blev tiltrådt af udvalget, der ligeledes tiltrådte, at der som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget ville blive indkøbt teknisk udstyr m. v. til et beløb af 0,6 mill. kr.

I overensstemmelse hermed meddelte justitsministeriet straks efter lovforslagets vedtagelse i en cirkulæreskrivelse til politiet, at man lagde vægt på, at politiet prioriterer kontrollen med overholdelse af de generelle hastighedsgrænser højt. Politiet har som følge heraf intensiveret sit arbejde med kontrol af hastighedsgrænser; rigspolitechefens færdselspoliti har således i tiden siden lovforslagets vedtagelse skrevet godt 9.000 rapporter om hastighedsovertrædelser, medens man i hele 1973 skrev godt 14.000, dvs. en forholdsmæssig stigning på ca. 100 pct. Desuden har politiet foretaget væsentlige nyanskaffelser af apparatur. Man har ikke alene foretaget den udvidelse af apparaturet, som blev anset for en nødvendig følge af lovforslagets vedtagelse, men har yderligere kunnet foretage apparaturanskaffelser, der har været planlagt tidligere. Politiet har således i den senere tid udvidet sit apparatur til hastighedskontrol for omkring 1 million kr., og det nye apparatur er i det væsentlige i funktion. En del er dog under levering eller installation, og et enkelt meget avanceret apparatur er under teknisk gennemgang i statsprøveanstalten.

Politiet har ikke konstateret nogen tendens til, at hastighedsgrænserne generelt skulle blive overholdt dårligere i Jylland end på øerne.

Det er rigtigt, at afgrænsningen mellem tættere bebygget og ikke tættere bebygget område, hvor der gælder hastighedsgrænser på henholdsvis 60 og 90 km/t, stadig må foretages efter et skøn. Det er dog mit indtryk, at dette ikke volder de helt store vanskeligheder i praksis, og i øvrigt vil disse problemer falde bort, når de kommende tavler til angivelse af tættere bebygget område er opstillet og sat i kraft. Det er hensigten, at dette skal ske pr. 1. december 1974, og der foregår for tiden et samarbejde mellem politiet og vejbestyrrelserne med henblik på

at finde frem til den bedst mulige placering af tavlerne.

Rådet for større Færdselsikkerhed har efter min opfattelse udført et betydningsfuldt arbejde for at oplyse offentligheden om hastighedsgrænserne. Ved reglernes ikrafttræden blev der blandt andet indrykket annoncer i dagbladene og udsendt et stort antal plakater. Der blev desuden opstillet plakater ved mange veje, og disse plakater er stadig opstillede. Rådet vil om få dage udsende en pressemeddelelse om hastighedsgrænserne, og rådet er indstillet på senere at gennemføre en oplysningskampagne om de kommende tavler til angivelse af tættere bebygget område.

Det gælder inden for dette område som for ethvert andet, at man naturligvis altid kunne ønske sig, at der var samfundsøkonomisk og bevillingsmæssig basis for en endnu større indsats end den, der ydes. Det er imidlertid min opfattelse, at såvel politiets kontrol med de generelle hastighedsgrænser som informationen til offentligheden om dem ligger på et tilfredsstillende niveau, og at dette niveau svarer til de forudsætninger, der var fremme for folketinget ved lovforslagets vedtagelse.

Af *Inge Krogh* (KrF) til indenrigsministeren (1. juli 1974):

„Vil ministeren drage omsorg for, at personalet på statshospitalerne i mindre grad rammes af personalestopet, og eventuelt foretage en undersøgelse til konstatering af behovet for personale på disse hospitaler?“

(Spm. nr. 309).

Begrundelse.

På vore statshospitaler opholder sig nogle af vore svageste medborgere, og det er af stor betydning for deres helbredelse og overgang til livet uden for hospitalet, at der er tilstrækkeligt personale til aktivisering af og samtale med patienterne. I forvejen lider mange patienter under, at der er for lidt personale til dem. For nogen tid siden var jeg som formand for § 71-udvalget sammen med enkelte andre medlemmer af udvalget på statshospitalet i Middelfart, hvor vi bl. a. konstaterede, at der var afdelinger, hvor patienterne kun kunne komme ud i frisk